

Pinkey Silverberg — pointsseier 6.

Joe Marciento — pointsseier 6.

Joe Ferrentino — pointsseier 6.

Harry Goldstein — pointsseier 6.

Terry Eoth — pointsseier 6.

Jackie Stewart — pointsseier 5.

Terry Roth — pointsseier 6.

Young Kid Francis (Frankrike) — pointsseier 6.

Joe Eulo — pointsseier 6.

Joe Ross — uavgjort 6.

Benny Hall — uavgjort 6.

Davey Adelman — uavgjort 6.

Midget Lavigne — uavgjort 8.

I denne siste kamp i 1928 gikk Sanstøl for første gang 8 runder. Franskmannen Young Kid Francis er identisk med Guy Bonangure, bror av den kjente Kid Francis.

Det blev altså 6 k. o.-seire, 17 pointsseire og 4 uavgjorte kamper i 1928, og så gikk Sanstøl i 1929

Til større oppgaver.

Efter å ha avvirket endel kamper til i Brooklyn, fikk Oslo gleden av å se den amerikanske prof-bokser på hjemlig grunn i kamp. Årsaken til dette skyldes Undersrud som jo fremdeles hadde sin kontrakt med Sanstøl. Etter lang brevveksling mellom Brooklyn og Oslo, så det en stund ut som om saken vilde bli satt på spissen, men det blev tilslutt enighet om at Sanstøl skulde bokse en kamp i Oslo under Undersrud promotorskap. Som vederlag herfor blev Sanstøl helt og holdent løst fra den kontrakt han inngikk med Undersrud i Paris.

Oslos publikum husker den glimrende opvisning Sanstøl gav på Bislet hin høstdag 1929 mot ex-europamesteren Titi Morrachini. Og man husker også Burston som var i Sanstøls hjørne. Det var første gang han besøkte Oslo, men det blev ikke siste. — Men da var han ikke lenger Sanstøls manager.

Joey Ross — k. o. seier 3. ...

Arthur Roger — k. o. seier 3.

Phil Tobias — pointsseier 10.

Sammy Farber — pointsseier 6.

Sammy Farber — pointsseier 6.

Sammy Farber — pointsseier 6.

Young Kid Francis (Frankrike) — pointsseier 6.

Johnny Ericksson — pointsseier 6.

Titi Morrachini (Frankrike) — pointsseier 10.

Wills Gannon (England) — pointsseier 6.

Dodo Jackson — pointsseier 6.

Altså 2 knock out seire og 9 på points. Som man ser tok Sanstøl dette år også fatt på 10 runders kampene.

Efter kampen i Oslo, drog han tilbake til Amerika og benyttet da anledningen til å ta en kamp (mot Gannon) i Chicago,

hvor dengang ... herjet som verst.

Stigningen i Sanstøls karriere var gått gradvis, og det kan nevnes at de fleste av de bokser han møtte dette år (altså 1929) — som Roos, Phil Tobias, Farber og Ericksson var farlige folk, hvilket efter standarden dengang betød gode «second raters», som bokset mot de allerbeste.

Burston får reisepas.

I 1930 blev det definitivt brudd mellem Sanstøl og Burson. Sanstøl var kommet under vær med litt av hvert og ønsket aldeles ikke å la sig «loppe» av den alt for smarte Burston.

Og det er sannhet uten noen som helst modifikasjoner, at da Sanstøl kom til Montreal og fikk den kanadiske Raoul Godbout som sin manager, blev dette INNLEDNINGEN til Sanstøls storhetstid som bokser. I Godbout hadde han en like god venn som Undersrud, og i og med at samme Godbout hadde stor innflytelse hos bl. a. Montreal boksekommisjon kom dette til den aller største nytte for Sanstøl. Vår landsmann har selv sagt, at Montreal var hans annet hjem. Han var byens barn når han gikk i ringen, endog når motstanderne var franske var det franske-kanadiske publikum med Sanstøl under kampen.

Under Godbouts managementskap gikk Sanstøl i ringen mot de anerkjente storbokser. Det blev kamper i Montreal og avstikkere til New York, hvor Sanstøl — merkelig nok for FØRSTE gang — fikk bokse i det tradisjonsrike Madison Square Garden. — Det var i de før så diskuterte og omtalte kamper mot amerikaneren Joe Scalfaro. Her blev Sanstøl rett og slett BEDRATT for seiren. Etterpå kom der jo op visse fakta om den matchen. For å få bokse i Garden, hadde Sanstøl måttet ta en Charlie Johnston som New York-manager Charlie Johnston, som forøvrig er bror av «Garden» nuværende matchmaker Jim Johnston (også kaldt «the boy bandit» i initierede kretser), var imidlertid også Joe Scalfaros manager. Det var Sanstøls eneste nederlag det år; han bokset ialt 10 kamper, vant 3 på knock out, 6 på points og tapte 1. Ollie Bartlett (Kanada) — k. o. seier 8.

Carl Carelli — k. o. seier 5.

Benny Tell — k. o. seier 7.

Bobby Clary — pointsseier 6.

Domenico Bernasconi (Italia) — pointsseier 10.

Joe Scalfaro — pointsseier 10.

Willie Gannon (England) — pointsseier 10.

Johnny Silo — pointsseier 10.

Johnny Ericksson — pointsseier 10.

Joe Scalfaro — pointsnederlag 10.

Joe Scalfaro — uavgjort 10.

Da Sanstøl

var verdensmester.

I 1931 bar det løs for alvor, og vi får nu også kampene i den

orden de gikk. Sanstøl bokset vekselvis i Montreal, New York og hadde en enkelt gang en kamp (mot Brostoff) i Quebec. Godbout satte alle kluter til og fikk påvirket Montreal boksekommisjon til å igangsette en elimineringsturnering for verdensmesterskapet i bantam. Det var stor interesse i Montreal for bokser i de letteste klasser, og særlig i bantam, idet der fantes en rekke ypperlige bantammere i Montreal. Foregående år hadde Sanstøl slått ut den kanadiske ex-mester Ollie Bartlett og etter to hårde kamper i New York (bl. a. mot den fryktede neger Anslem) beordret Montrealkommisjonen Sanstøl og den kanadiske mester Bobby Leitham i uttagingskamp. Seierherren i denne kamp skulde matches i Montreal mot amerikaneren Archie Bell, som var New York-kommisjonens anerkjente utfordrer til titlen. Verdensmesteren Al Brown nektet nemlig dengang hårdnakket å komme over til statene for å forsvare titlen; han opholdt sig i Europa, hvor han bokset i Paris og London.

Godbouts plan lykkedes helt ut; Sanstøl kvalifiserte sig og beseiret også Archie Bell i en kamp som var offisielt annonsert av Montrealkommisjonen som «gjeldende verdensmesterskapet i bantam». DA skjønnte Brown at det endelig var alvor, og erklærte sig villig til å møte Sanstøl i Montreal. Men, på 3 betingelser: Brown var titelinnehaver, Sanstøl utfordrer. Brown skulde ha 37,5 procent av bruttoen med minimumsgaranti. Og endelig, Brown vilde ikke gå i ringen uten å ha akseptert to av kampens tre dommere.

Det var hårde betingelser og Sanstøl og Godbout vegret sig lenge. New York- og Montrealkommisjonen presset imidlertid på; elimineringen var jo ferdig og Sanstøl var gått igjennem. Nu, man vet jo hvorledes det gikk, Sanstøl tapte så knepent som vel mulig. Med 2-1 stemme og med 1 mindre vundne runder enn Brown.

Harry Hill — k. o. seier 5.

Phil Tobias — k. o. seier 6.

Frankie Kid Anslem — pointsseier 10.

Bobby Leitham — pointsseier 10.

Frisco Grande — k. o. seier 6.

Archie Bell — pointsseier 10.

Benny Brostoff — pointsseier 10.

Arthur Girouz — pointsseier 15.

Eugene Huat (Frankrike) — pointsseier 15.

AL BROWN — pointsnederlag 15.

Det året stod Sanstøl som nr. 2 efter Al Brown på den årlige rangliste, utpekt av 100 av Amerikas bokseeksperter.

Et rolig år.

Kampen mot Brown var høsten 1931 og først i juni neste år tok Sanstøl sin neste kamp. Han trengte hvile, og reiste hjem for å besøke sine gamle foreldre i Oslo.

1932 blev et forholdsvis rolig år for Sanstøl, ikke bare på grunn av det lange Norgesophold, men også fordi han led av en halsskade som var av den art at det varte svært lenge før den blev helt læget. I kampen mot Pladner var Sanstøl aller mest handicapet i så måte.

Jimmy Thomas — pointsseier 10.

Emile Pladner (Frankrike) —

uavgjort 10.

Petey Hayes — pointsseier 6.

Eddie Bowling — uavgjort 10.

Sergio Radam — k. o. seier 4.

Benny Schwartz — pointsseier 8.

Til Vestkysten

I 1933 satte Sanstøl kursen for Amerikas vestkyst. Han dro i følge med ex-verdensmesteren Fidel la Barba og hadde inngått managerkontrakt med La Barbas manager, den kjente George Blake. Blake dømte i sin tid den berømmelige kamp mellom Schmeling og Yuong Strib-

ling i Cleveland.

Men, Sanstøl spandt ingen silke på denne tur. Han klaget etter på meget over klimaet, som var så uvant at kondisjonen og lysten til å bokse blev sterkt nedsatt. Efter en kamp i hver av byene Hollywood, Los Angeles, San Francisco og Stockton drog Sanstøl tilbake til kjøttgrytene i Montreal, og tok også en enkelt avstikker til New York. Her var han matchet mot den daværende fluevektsverdensmester Midget Wolgast. Kampen foregikk ute på Coney Island og avgjørelsen (i amerikanerens favør) betegnedes som noe av det verste som er prestert i dommerhenseende.

Jimmy Mack — pointsseier 8 runder.

Georgie Hansford — pointsseier 10 runder.

Young Tommy — pointsnederlag 10 runder.